

Anthony Ryan: Stín krkavce (Píseň krve, Pán věže, Královna ohně)

OBÁLKY: Dorothea Bilica

VYDALO Nakladatelství Host, Brno 2014–2016

STRAN 624 / 679 / 688

CENA 389 / 389 / 429 Kč

WWW.HOSTBRNO.CZ

válku ani v nejmenším. Síly, které stojí proti unaveným hrdinům, mají stále drtivou převahu a hlavně ví, oč se hraje a mohou tak mnohem lépe plánovat své kroky.

Podobně jako v předchozích knihách, i zde Ryan využívá střídání děje mezi postavami, které ozvláštňuje

postavou historika Verniera, který zjistil, že dějiny rozhodně nejsou bezpečný obor – rozhodně ne zblízka. Především však autor naplno využívá svůj cit pro postavy. Každá má své slabé místo – fyzické i morální – a musí tak vybojovat bitvu nejen s vnitřními nepřáteli. Zároveň se už naplno obul i do toho, co pořád dělá z fantasy skutečně pořádnou fantasy. Takže i když pořád bude rozhodující síla paží a hlavně srdcí, rozhodně se nebojte, že by „Královna ohně“ byla jen nějaká vzletná přezdívká...

Stín krkavce je tady prostě pro všechny, kdo v posledních letech žehrali nad nedostatkem pořádných fantasy eposů od mladší generace. Ryan si přitom vystačil nejprve jen s pár jednoduchými figly a jednou skvělou postavou. Postupně však vystavěl komplexní světa a příběh, na který se nezapomíná. O to víc, že na rozdíl od mnoha jiných si skutečně vystačil s trilogií, v níž se toho událo víc než v desítkách jiných knih. *Královna ohně* je prostě jasným aspirantem na fantasy roku! ☒

P.S.: K trilogii se váže i novela *Lord Collector*, snad se dočkáme časem i teli!

S tím vším by si však Vélín uměl poradit. Co mu láme vaz, je zrada nejbližších, ba i vlastního krále...

Píseň krve měla hutnou atmosféru a ještě hutnější postavy. Nebylo třeba v ní hledat něco třeskutě originálního, protože o nic takového se Ryan ani nesnažil. V podstatě vše, co Vélín zažil, jsme mohli číst už někde jinde. Výchova u vojenského řádu a konflikty s vrstevníky, pomalu přerůstající v přátelství na život a na smrt. Ano. Proroctví? Jistě. Velké tažení do cizí říše? Na počkání. Záludná spiknutí a úklady o život? Nespočet...

Jenže to provedení! Plnokrevné, sálající životem a nadšením rozeného vypravěče. A díky šikovné práci s flashbacy nakonec dojde i na tu originalitu! Před těma dvěma roky se nám prostě dostalo příslibu budoucí hvězdy žánru.

Krutý návrat domů

Příslib, který byl před rokem potvrzen v románu *Pán věže*. Vélín se vrací ze zajetí, ovšem jeho domovina je již jinou zemí, než kterou znával. Hrdina tažení krále Januse se pokouší o klidný život, ovšem osud je proti, když se na pochod vydávají armády Volarského impéria. A ty nepohání jen touha po majetku, ale také krvi, protože v jejich čele nestojí jen lidé.

Zatímco první díl jen opatrně naznačoval, o co v celé trilogii půjde, a byl sice brutálním, ale přesto spíše komorním příběhem vzestupu a pádu Vélína z prostého člena válečného řádu na (a zase z) pozici vrchního velitele vojsk Sjednoceného království, tentokrát se Ryan opravdu rozmáchl. Poznáme tak mnohem víc z jeho světa, ale také mnohem více postav.

Janusova dcera Lyrna se vydává na cestu za odhalením sil, které mohou zachránit nejen jedno těžce zkoušené království. Záhadná dívka Reva touží po Vélínově smrti,

ale ten se možná stane jejím nejlepším přítelem. A Frentis, kdysi chlapec zachráněný Vélínem před smrtí, by nyní možná raději práchnivil v hrobě, než aby čelil osudu, který mu přichystala krutá volarská čarodějka...

Královna ohně žhne a páli

Třetí díl pak završuje nejen trilogii, ale i Ryanovu triumfální pout na Olymp žánru. Sjednocené království sice vyhrálo bitvu, ale

Tak trochu skotské fantasy

Ryan je Skot. A přiznává, že jeho hrdinou je David Gemmell. Takže určitě neuděláte chybu, když se podíváte po tzv. *Rigantské sérii*. To je esence skotských klanů a jejich étosu v hrdinské fantasy... nebo – také od Gemmella – *Věčného luňáka* a *Dceru železné ruky*. Nu, a pokud byste snad chtěli vidět, jak drsná může být inspirace skotskou historií, mrkněte na polozapomenutý kletotv v podobě trilogie Briana Ruckleyho *Svět bez bohů*.

HITY nakladatelství Host

Kostičkas
Samantha Shannonová

Naprostá perla mezi young adult. Fascinující svět budoucnosti, kde sice lidstvo disponuje podivuhodnými schopnostmi, ale zároveň je jen dobyt看em pro mnohem mocnější a záhadnější bytosti...

Město schodů
Robert Jackson Bennett

New weird žije a daří se mu dobře! Tahle lahůdka z jednoho z nejpodivuhodnějších měst, do jakých jsme mohli v posledních letech zavítat, to dokazuje na jedničku. Pak že žánr nedokáže překvapovat...

Tulák

Peter Newman Svět ovládl démoni a jedinou naději lidstva ochraňuje bezjemenný tulák se zpívajícím mečem a zranitelným nemluvnětem. Ano, postapokalyptická variace na *Vlka samotáře*. S démony, sakral!

STÍN OPOJNÝ HYMNUS EPICKÉ FANTASY KRKAVCE

VÉLIN AL SORNA BÝVAL SYNEM NECHVALNĚ PROSLULÉHO PÁNA BITEV – VOJEVŮDCE, KTERÝ POMÁHAL KRÁLI JANUSOVI SJEDNOTIT ŘÍŠI A SPÁCHAL PŘITOM STRAŠLIVÉ ČINY. PO SMRTI MATKY JE VŠAK CHLAPEČEK ZAVEDEN DO PEVNOSTI ŠESTÉHO ŘÁDU, KDE BYLA VŠECHNA RODINNÁ POUTA ZPŘETRHÁNA A VÉLIN BYL CVIČEN SPOLU S DALŠÍMI „BRATRY“, ABY SE STAL VÁLEČNÍKEM VÍRY. OVŠEM OSUD S NÍM MÁ JINÉ PLÁNY... text Boris Hokr

Když na podzim roku 2014 vydalo Nakladatelství Host knihu *Píseň krve*, byl to svěží závan na poli epické fantasy. Svěží a také mrazivý – to první díky vypravěčskému daru Anthonyho Ryana a přístupu ke klasickým fantasy zápletkám, mrazivý díky nekompromisnosti, s kterou se svými postavami zacházel. Ne, nenajdete u něj přehlídku šokujících krvavých orgií a brutálních úmrtí v každé kapitole jako u laciných plagiátorů George R. R. Martina, ale je jasné, že ve světě Vélína al Sorna nemá nikdo nic zadarmo a občas prostě i dobří lidé dostanou Černého Petra.

Zrazený hrdina

Ostatně, sám Vélín by mohl vyprávět – a také tak činí, protože události první knihy trilogie *Stín krkavce* vypráví v zajetí historikovi nepřátelského národa. A zatímco se historik snaží vše zapsat a udělat si nějaký obrázek o onom podivném barbarovi, my čtenáři zjišťujeme, že ne ve všem se dá Vélínovi věřit a že je rozhodně mnohem víc než jen skvělý generál – je také nadán podivuhodným darem a o jeho život usilují podivné tajné spolky i ještě podivnější bytosti.

obrazový materiál: Nakladatelství Host

„NEJLEPŠÍ FANTASY UKAZUJÍ SKUTEČNOU CENU VÁLKY I VELIKOST HRDINSTVÍ,“ ŘÍKÁ BRITSKÝ SPISOVATEL ANTHONY RYAN

STÍN KRKAVCE SE ROZPROSTŘEL PŘED SKORO TŘEMI LETY NAD CELOU NAŠÍ REDAKCÍ. TAHLE FANTASY NÁM PROSTĚ SEDLA A JE JEN DOBRĚ, ŽE VÁM NYNÍ NAD POSLEDNÍM DÍLEM SKVĚLÉ TRILOGIE MŮŽEME NABÍDNOUT I EXKLUZIVNÍ ROZHOVOR SE SAMOTNÝM JEJÍM AUTOREM! připravil **Boris Hokr**

➤ **Píseň krve** byla skvělá kniha, u které se spousta fanoušků fantasy cítila jako doma, a přesto nepůsobí zastarale nebo retro. Jací autoři vás inspirovali?

O fantasy jsem se začal opravdu zajímat, když jsem objevil Lloyda Alexandra a jeho *Prydainské kroniky* – to mi bylo asi deset. Přirozeně jsem se pak dostal k Tolkienovi a ještě později jsem propadl Stephenu Donaldsonovi a Davidu Eddingsovi... Pochopitelně přišli i noví hrdinové jako *Píseň ledu a ohně* George R. R. Martina nebo cyklus *Farseer* od Robin Hobbové. Na současné pozici a celosvětovou slávu fantasy má ale podle mě ohromný podíl Tad Williams, od kterého jsem také četl skoro vše, co napsal.

Když ale budu mluvit sám za sebe a ne za žánr jako takový, tak tím největším vzorem mi byl klasik moderní britské hrdinské fantasy David Gemmell, jehož *Vlk ve stínu* je dodnes mou nejoblíbenější fantasy. Důležitou roli v mém formování ale

hráli i autoři epických sci-fi ság jako Frank Herbert nebo Dan Simmons. A pochopitelně mám rád i detektivky, hlavně ty od Jamese Elroye.

➤ **Vélinovy příběhy mají propracovanou kompozici, kdy hlavní děj může být klidně pouhým flashbackem. Vyžadovalo to nějakou velkou pozornost?**

Píseň krve jsem psal šest a půl let, takže bych řekl, že ano, vyžadovalo! Víte, asi je to vlastně mnohem přímočařejší kniha než

ANTHONY RYAN (*1970)

Britský spisovatel, narozený ve Skotsku, ale většinu svého dospělého života strávil v Londýně, kde také v současnosti žije. Zabýval se historií středověku, ovšem v současnosti je spisovatelem na plný úvazek. Úspěchy slaví svými fantasy romány, především průlomovou trilogií *Stín krkavce*, ovšem samonákladem vydává i sérii noirových sci-fi. V současnosti pracuje na nové sérii, jež zanedlouho začne vycházet i u nás. V Česku ho vydává nakladatelství Host.

ty, které jsem napsal později, ale právě prolínání časových rovin jí dodává na komplexnosti a síle, které by jinak s největší pravděpodobností postrádala.

➤ **Pocházíte ze Skotska, odráží se tato země nějak ve vašem stylu psaní? Myslíte, že vám dává nějakou perspektivu, kterou by kupříkladu američtí autoři fantasy neměli?**

Myslím si, že autorův původ a jeho rodný kraj se třeba podprahově promítnou do jeho díla, ať chce, nebo nechce. Ale je pro mě těžké posoudit, jak moc se to týká i mě konkrétně. Ale řekněme, že život ve Skotsku, což je méně zalidněná část Británie, mi dal určitou perspektivu a nadhled, díky kterému jsem stvořil Spojené království takové, jaké je – coby soubor čtyř částí s rozdílnými tradicemi a kulturami, které jsou v neustálém napětí a balancování, stejně jako skrytém nepřátelství.

➤ **Je zajímavé, že ohlasy na vaše knihy jsou hodně vyhrcoané – spousta lidí kritizuje druhý díl Vélinových příběhů, že je horší než jednička, spousta pak zase třetí, že je horší než dvojka... Přitom se ovšem shodnou, že knihy jsou napsané lépe... Že by čtenáři postrádali určitou syrovost, kterou měla *Píseň krve*?**

Jedna z nejděivnějších věcí, co se staly, bylo, že svou první jednohvězdičkovou recenzi jsem dostal až potom, co jsem vypustil profesionálně upravenou verzi *Píseň krve* – ve které jsem odstranil spoustu chyb! Jakkoliv jsem na *Píseň* pyšný, vím, že je tam spousta věcí a klišé, které bych dnes už prostě nenapsal a nepoužil. Ale na příběhu bych nic neměnil. Nikdy. Prostě píšu nejlíp, jak jsem v daném okamžiku schopen, a pravdou je, že reakce čtenářů nemohu nijak ovlivnit.

➤ **Vydáváte i knihy samonákladem. Jak se liší práce pro sebe samého od práce pro nakladatele?**

Pořád pokračuju v samonákladech. Ale moje dílo je pochopitelně kromě toho

k dostání péči velkých hráčů v Británii i po světě. Všechno má své pro a proti. Když si vše děláte po svém, máte kompletní kontrolu. Na druhou stranu nemáte přístup k profesionálním editorům a dalším benefitům klasických nakladatelů, které si myslím, že jsou pro mé knihy jednoznačně přínosem.

➤ **Při pohledu na vaše knihy se nabízí otázka: považujete se za autora fantasy, nebo sci-fi? Respektive, znamená pro vás něco takové dělení? A co je pro vás největší plus na psaní fantasy a co na psaní sci-fi?**

Jsem obojí – spisovatel sci-fi i fantasy, přestože tam spadá většina mého díla. Myslím, že ty žánry jsou od sebe dost daleko, ale někdy, v závislosti na příběhu, se hranice rozplývá – podívejte se na *Hvězdné války*! To je ukázková science fantasy! Sci-fi je pro mě prostorem pro alegorie a i když se říká, že je to žánr o budoucnosti, ty nejlepší jsou o přítomnosti. Fantasy je pak směs eskapismu a lekci o morálce. Ty nejlepší fantasy zase ukazují skutečnou cenu války i význam hrdinství.

➤ **Chystáte novou fantasy sérii, mohl byste ji našim čtenářům přiblížit?**

Má nová série se jmenuje *Dračí vzpomínka* (*The Draconis Memoria*) a na prvním díle už pracuje i můj český vydavatel nakladatelství Host. Bude to něco odlišného, než byste možná čekali – už tím, že se vše bude odehrávat ve světě mnohem více zasaženém průmyslovou revolucí, takže lidé už nebojují meči, ale střelnými zbraněmi. Ale pořád je to svět, kde žijí draci a jistí jedinci dokáží ovládat magické síly prostřednictvím pití dračí krve. Zápletka vychází ze snahy najít nový druh draka, jehož krev by změnila rovnováhu všech věcí...

➤ **Co nebo kdo vás vlastně přivedlo k psaní?**

Když odhlédnu od autorů, které jsem už zmínil, tak samozřejmě moji rodiče. Jsou mi neustálou inspirací a obecně odvedli skvělou práci – když jsem vyrůstal, pořád se někde válely nějaké knihy, a později to byli oni, kdo mi dodávali odvahu a povzbuzovali mě. Nikdy jim nebudu moc být dostatečně vděčný! ☘

Težké se zavedit

Jak jsme zmínil v rozhovoru, fanouškovské ohlasy na pokračování *Píseň krve* jsou... zvláštní. Jako kdyby dvojku všichni nenáviděli, ale přesto má ve výsledku snad ještě lepší hodnocení než jednička. A to samé se pak opakuje u *Královně ohně*. Výtky většinou směřují na postupné omezování role Vélina al Sorny, ale upřímně – věnovat celou trilogii jediné postavě by znamenalo vyprávět jiný příběh, než Ryan chtěl... a vlastně by asi skončil už v *Píseň*. Takže se nezlobíme. Ostatně je vždycky dobře, když knihu milujete/nenávidíte. To totiž znamená, že se vám zaryla do kůže. Prostě pryč s průměrem a sem s novou Ryanovou ságou!

➤ **V novém cyklu Anthonyho Ryana budou dokonce i draci!!!**